

เป้าหมายจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี 2558

การประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อปี 2546 ผู้นำอาเซียนเห็นชอบให้มีการรวมตัวไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ภายในปี พ.ศ.2558 โดยมีเป้าหมายให้เป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single market and single production base) มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี

แนวทางดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การเป็น AEC ในส่วนของการค้าบริการ มีเป้าหมายการเจรจาเปิดเสรีการค้าไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น ตามที่ปรากฏในแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) สาระสำคัญของแผนงานประกอบด้วย

- ลด/เลิก ข้อจำกัดต่อการค้าบริการภายในปี พ.ศ. 2553 สำหรับสาขาบริการสำคัญ 4 สาขา ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ, e-ASEAN (คอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม) สุขภาพ และการท่องเที่ยว
- ลด/เลิก ข้อจำกัดต่อการค้าบริการสาขา โลจิสติกส์ ภายในปี พ.ศ.2556
- ลด/เลิก ข้อจำกัดต่อการค้าบริการสาขาอื่นๆที่เหลือภายในปี พ.ศ.2558

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีผลกระทบกับใครบ้าง ? (ประชาชน ผู้ประกอบการ ประเทศชาติ ในด้าน เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ , ความมั่นคงของประเทศ,สังคม/สิ่งแวดล้อม)

ผลกระทบจะมีทั้งด้านบวก และด้านลบ

รัฐบาลมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในผลกระทบที่เกิดขึ้น

ผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านบวก ก็ควรจะแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบในด้านลบ สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านลบ ควรจะได้รับการเยียวยาจากภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม แต่ท้ายสุดผู้ที่ได้รับผลกระทบจะต้องพิจารณาและหาทางปรับการบริหารและจัดการของตัวเองเพื่อให้เปลี่ยนจากปัญหาให้เป็นโอกาส

ไม่ว่าจะมีการเปิดเสรีการค้าหรือไม่ ผู้ประกอบการและประชาชน ต่างได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบกันเป็นปกติอยู่แล้ว

ผู้ที่ไม่ประมาท รู้จักการเรียนรู้ และเตรียมการอย่างมีแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ย่อมสามารถยืนหยัดอยู่ในเวทีโลกได้อย่างมั่นคง

ขอให้คนไทยทุกท่านได้ทำการศึกษาและเรียนรู้เรื่องการเปิดเสรีการค้า และการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างจริงจัง และเตรียมการให้พร้อมเพื่อเป็นผู้ได้รับผลกระทบด้านบวก

โปรดแสดงความคิดเห็นหรือสอบถามข้อสงสัยได้ในเวทินี้ครับ มาร่วมกันแสดงปัญญาเพื่อสร้างพลังให้กับคนไทยก่อนที่จะเป็นประชาคมอาเซียนแบบสมบูรณ์ในปี 2558 ที่จะมาถึงในเร็ววัน

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [ชาญโชติ](#)

ผู้ประกอบการท่องเที่ยวพร้อมแค่ไหนกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ?

ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว ทั้งคนในประเทศและคนจากต่างประเทศ ธุรกิจท่องเที่ยวหลักที่อยู่ในกรอบของการเจรจาการค้าประกอบด้วย

1.การบริการด้านโรงแรมและร้านอาหาร

2.ตัวแทนการท่องเที่ยวและการบริการจัดการท่องเที่ยว

3.การบริการมัคคุเทศก์ (ไม่มีข้อมูลผู้กัมปเนิตตลาด)

4.การบริการท่องเที่ยวอื่นๆ

แนวทางการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจด้านบริการท่องเที่ยว

1. ไม่มีข้อจำกัดการให้บริการข้ามพรมแดน

2. ทoyoให้ต่างชาติ(สมาชิกในกลุ่มอาเซียน)ถือหุ้นได้ถึง 70% ภายในปี 2553

3. ให้คนต่างชาติ(สมาชิกในกลุ่มอาเซียน)เข้ามาทำงานได้มากขึ้น

การเตรียมความพร้อมในการไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ภาคเอกชน แรงศึกษาภาคเอกชน ข้อตกลงรวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงต่างๆอย่างเต็มที่ สร้างพันธมิตรทางธุรกิจ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง เข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการกับภาครัฐอย่างใกล้ชิด

ภาครัฐ กำหนดทิศทางนโยบายด้านเศรษฐกิจที่ชัดเจน เผยแพร่ความรู้ / ความคืบหน้าการดำเนินการให้ภาคเอกชนรับทราบเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมมาตรการป้องกันเหตุฉุกเฉินและมีระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่มีประสิทธิภาพ จัดตั้งกองทุนช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบด้านลบ มีมาตรการและกลยุทธ์ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบที่เป็นรูปธรรมและช่วยเหลือได้จริง มีกลยุทธ์และนโยบายสนับสนุนผู้ที่ได้รับผลกระทบด้านบวก ให้มีการต่อยอดเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้มากยิ่งขึ้นและนำผลประโยชน์โดยรวมให้กับประเทศชาติ

ประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวไทย

จุดแข็ง

1. แหล่งท่องเที่ยวมีความหลากหลาย ประกอบด้วย สถานที่ธรรมชาติ ทะเล ป่า เขา และสถานที่เกิดขึ้นโดยการจัดการของมนุษย์ ได้แก่สถานที่ที่เป็นเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ศิลปะวัฒนธรรม โบราณสถาน และชุมชนต่างๆ ที่มีวิถีชีวิตที่แตกต่างแสดงถึงอารยธรรมที่สืบทอดกันมาเป็นเวลานาน

2.คนไทยมีความละเอียดอ่อน มีรอยยิ้มที่เป็นมิตร และการให้อภัย เหมาะกับการให้บริการด้านการท่องเที่ยว

3.บุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีประสบการณ์สูงและมีฝีมืออาชีพในการให้บริการ

จุดอ่อน

1.การบริหารจัดการไม่เป็นระบบสากล โดยเฉพาะการทำงานเป็นทีมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2.ทักษะด้านภาษายังไม่ดีเท่าที่ควรสำหรับมัคค์เทศก์ที่เป็นนักศึกษาจบใหม่

3.ธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยมีขนาดเล็กเงินทุนต่ำเนื่องจากส่วนมากเป็นธุรกิจครอบครัว ขาดการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ

โอกาส

ผู้ประกอบการคนไทยมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจการให้บริการด้านการท่องเที่ยว มากกว่าผู้ประกอบการชาติอื่นในอาเซียน มีโอกาสเข้าไปร่วมทุนหรือเข้าไปบริหารจัดการในประเทศอื่นๆในอาเซียน ตลาดใหญ่ขึ้น แต่การแข่งขันจะสูงขึ้น จึงเป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการต้องเรียนรู้และพัฒนาธุรกิจของตัวเองให้มีบริการที่เหนือกว่าคู่แข่ง และมีโอกาสสร้างเครือข่ายเข้าไปในประเทศอาเซียนอื่นๆ

สำหรับผู้มีอาชีพการให้บริการท่องเที่ยว ที่มีทักษะและความรู้ในด้านการให้บริการที่เหนือกว่าชาติอื่นๆในอาเซียน มีโอกาสหางานที่เหมาะสมกับตัวเองได้มากขึ้น

อุปสรรค

การบังคับใช้กฎหมายไม่จริงจัง ทำให้เกิดการแข่งขันในทางที่ผิด ใช้กลโกงและการตัดราคา ทำให้การบริการตกต่ำ การไม่เห็นคุณค่าของทรัพยากรมนุษย์ และการเอาเปรียบแรงงานของผู้ประกอบการ เลือกจ้างแรงงานต่างชาติที่มีค่าจ้างถูกกว่า

ภาครัฐไม่เข้าใจกลไกของธุรกิจท่องเที่ยวอย่างแท้จริง และขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจัง

ผมโชคดีที่ได้พบคุณกุลธิดา เลิศพงศ์วัฒนา เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้เรียนท่านเรื่องคำถามของคุณวลัยลักษณ์ และคำตอบของผม หลังจากนั้นคุณกุลธิดา ได้ให้ความกรุณาให้ข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้ครับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังปรากฏในยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ โดยเน้นให้คนไทยหรือทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ขณะที่ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ยังคงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ทั้งการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ คุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาเด็กวัยเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการ และสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็งสามารถศึกษาหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง การพัฒนากำลังแรงงานให้มีความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการพัฒนาผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีคุณภาพ มีคุณค่า สามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลง เป็นพลังในการพัฒนาสังคม นอกจากนี้ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ยังได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยกำหนดแนวทางไว้ชัดเจนในแต่ละภาคี ทั้งภาครัฐ ธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันทางสังคมต่างๆ ได้แก่ ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สื่อสารมวลชน องค์กรระหว่างประเทศ

ในทางปฏิบัติ

อัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่อาจคุ้มครองให้ลูกจ้างที่ได้มีการพัฒนาทักษะและความสามารถจากการสั่งสมประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วระยะหนึ่งให้มีรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความจำเป็นพื้นฐานและการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว ขณะที่ รูปแบบของการจ้างงานแรงงานไทย โดยเฉพาะแรงงานในระดับ Unskilled ส่วนใหญ่ยังอยู่ในสาขาการผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น (

Labour Intensive

) ซึ่งต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมากและมีการแข่งขันสูง ทำให้เกิดข้อจำกัดในการขึ้นค่าจ้าง โดยเฉพาะในส่วนของการประกอบการขนาดเล็ก อีกทั้ง ในประเทศไทย ยังไม่มีระบบหรือขาดเกณฑ์ระดับการประเมินสมรรถนะหรือเกณฑ์ตามมาตรฐานอาชีพ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดค่าจ้างตามระดับความรู้ ความสามารถ ซึ่งในปัจจุบัน ได้มีการริเริ่มในการจัดทำระบบคุณวุฒิวิชาชีพ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณากำหนดกรอบและกลไกที่เกี่ยวข้อง คุณวุฒิวิชาชีพจะช่วยให้แรงงานได้รับค่าจ้างที่เป็นธรรม เหมาะสมตามระดับสมรรถนะและมาตรฐานอาชีพของตน ซึ่งแรงงานดังกล่าวสามารถพัฒนาสมรรถนะหรือศักยภาพของตนเองในอนาคต ซึ่งจะส่งผลให้ได้รับค่าจ้างในอัตราที่สูงขึ้น

วันนี้ได้รับ e-mail จาก คุณพิมลพรรณเจ้าของธุรกิจนำเที่ยวที่เคยเข้ารับการอบรมในหลักสูตรเพิ่มศักยภาพภาคเอกชนให้ก้าวทัน SME โดยมีผมเป็นผู้จัดทำหลักสูตรและเป็นวิทยากรหลัก

คุณพิมลพรรณกล่าวถึงการเข้าร่วมโครงการกับ สสว ซึ่งเป็นโครงการที่ดี และมีข้อเสนอในทางสร้างสรรค์ จึงขอถือโอกาสนำมาเผยแพร่ ดังนี้

From: Kimeng [mailto:pimolpun17@yahoo.com]

Sent: Friday, March 11, 2011 8:40 PM

To: chanchot jombunud; Chayan Sukhumdecha; chaophraya TO; Chulaluck TO; Chaayan TO; Pisit; Dome TO; Thannapat TO; Hui TO; Narumol TO; Parichart TO; Guide A

Subject: Re: Update อบรม Tour Operation ล่าสุด

สวัสดีค่ะ อาจารย์และเพื่อนๆ

ขอบคุณค่ะอาจารย์ที่ยังนึกถึงพวกเรา ยังระลึกถึงอาจารย์เสมอค่ะ

พอมีโอกาสได้ไปสัมภาษณ์เรื่อง medical tourism ของสสว ค่ะก็น่าสนใจดีค่ะ เขาหาผู้ประกอบการที่ต้องการ ทำเรื่อง medical tourism เพราะคาดว่าจะมีความต้องการของลูกค้าเพิ่มขึ้น เพราะมีคนแก่เยอะ คนอยู่นาน Wellness, check up, Medical treatment เป็นสิ่งจำเป็น ค่ะ และลูกค้าอาจ combine service พวกนี้เข้าไปในการท่องเที่ยวค่ะ

จุดประสงค์ของการประชุมคือ เขียน Business plan ก็มี format คล้ายๆกับของอาจารย์ค่ะ แต่เขาไม่ได้ให้ความรู้ เรื่อง กลยุทธ์ มีการแบ่ง segment ให้เราได้เข้าใจเบื้องต้น งานนี้ สสว มี consult ให้อยู่ค่ะ ถ้าใครเขียนแผนและส่งงานตาม step

ไม่แน่ใจว่าจะสามารถผลักดันผู้ประกอบการได้กี่รายนะคะ ส่วนของหนู คิดว่าน่าจะทำงานกับ partner อีก 2 ท่าน เรานัดประชุมเสาร์นี้ค่ะ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องดูความคุ้มทุนก่อน เพราะ พวกโรงพยาบาลให้ค่า commission น้อย ขณะที่ wellness service จ่ายสูงกว่าค่ะ

จริงอย่างอาจารย์ว่าทุกประการ โครงการของรัฐ ที่ต้องการส่งเสริม มีมากแต่ในขั้นปฏิบัติ เหลือน้อยเต็มทน ค่ะ

ขอบคุณอาจารย์ที่สละเวลาเขียน email ถึงทุกคนนะคะ ขอให้อาจารย์มีความสุขและสุขภาพแข็งแรงค่ะ

พิมลพรรณ

สวัสดีครับคุณพิมลพรรณ และทุกๆท่าน

แสดงว่าได้รับเอกสารแนบที่ส่งไปแล้วใช่ไหมครับ เรื่อง Medical Tourism มีอนาคตครับ ควรจะเข้าร่วมโครงการของเขาเข้าใจว่าฟรี แต่ถ้าเสียเงินก็ต้องพิจารณาดูให้รอบคอบว่าเราสามารถและสนใจจะทำทัวร์ทางนี้หรือไม่ เพราะถ้าเสียเงินแต่นำมาใช้อะไรไม่ได้ก็เสียทั้งเงินและเวลา แต่ถ้าฟรีก็ควรจะเข้าไปร่วมในโครงการ ดีใจครับที่มีการรวมตัวกันได้ ขอให้โชคดีครับ ดิฉันทำอะไรหรือต้องการคำปรึกษาเรื่องใด ขอให้ติดต่อมาได้ตลอดเวลาครับ

รักและคิดถึง

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

เรียนอาจารย์

ไม่ได้เสียเงินค่ะ สสว ต้องการให้เกิด การปฏิบัติการจริง เขาพยายามจะเชื่อมต่อกับคนที่มี potential ที่สามารถ เริ่มต้นได้ โดยเฉพาะบริษัททัวร์ และ โรงแรม แต่บริษัททัวร์ ถึงจะมีฐานลูกค้าแต่ก็ขาดความเข้าใจเรื่อง product และ service ยังมีอีกหลายเรื่องที่ไม่รู้จักเลยไม่ว่า จะเป็นเรื่อง process , Check supplier, liability , mixed tour service กับการรักษา ความเข้าใจของลูกค้า และสำคัญที่สุด เรื่องการแผนการตลาดพูดกันน้อยมาก หนูแค่นึกเล่นๆ ว่าส่วนที่เขาขาด อาจารย์ ก็สอนไปเยอะ วิทยากรเป็น นักวิชาการ ไม่เคยทำธุรกิจ แน่นนอน เลยค่ะ รวมทั้ง consultant ของ สสว ไม่เข้าใจธุรกิจทัวร์เลย เหมือนที่อาจารย์ว่า เขาไม่เข้าใจองค์รวมของธุรกิจบริการ หากสสว มีวิทยากรอย่างอาจารย์ หรือ consult อย่างอาจารย์ หนูว่าภาคธุรกิจไทย โดยเฉพาะท่องเที่ยวคงได้ประโยชน์เยอะค่ะ อันนี้ไม่ได้ยกยอกันเองนะคะ หรือ ว่าคนที่ไปเป็น consult ที่เราเห็น ดูแล้ว หากเป็นอย่างนี้โครงการหลายๆโครงการก็เป็นแบบต๋าน้ำปรกละลายแม่น้ำค่ะ หน่วยงานราชการไทย ไม่สามารถ qualify consult ได้ค่ะ เราภาคเอกชนจึงต้องทำตัวเองให้พึ่งตัวเองได้ จะว่าไปแล้วก็เหมือนกัน นะคะ

คือพอดีข้อมูลเรื่องการประชุมหนูมีแต่ hard copy ค่ะ ใครอยากได้ก็บอกนะคะ จะ copy ส่งไปให้ค่ะ

ส่วนเรื่องของบริษัทตัวเอง ก็พยายามเขียนแผนขึ้นมาใหม่ แต่ทำได้ช้ามากค่ะ พอดีได้เข้าไปดูข้อมูลสถิติ ของการท่องเที่ยวค่ะ ตอนนี้มีตัวเลขถึงปี 2010 แล้วค่ะ เพื่อน ๆลองไป ดู ตัวเลข และ plot grap ใน excel ดูซิค่ะ

<http://www.tourism.go.th/2010/th/statistic/tourism.php>

มันก็ทำให้เห็นไร อยู่เนะ ก่อน focus ตลาดที่เราต้องการค่ะ

วันนี้แค่นี้ก่อนนะคะ

พิมลพรรณ

คนไทยควรเตรียมตัวอย่างไรกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันศุกร์ที่ 20 กันยายน 2013 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันศุกร์ที่ 20 กันยายน 2013 เวลา 11:05 น.
